

Der kommer flere ordrer til virksomheden på grund af Orhan!

Orhan Osso er 24 år gammel og kommer fra Syrien. Han er IGU-ansat i blikkenslagerfirmaet Ole Clausen i Galten. Virksomheden laver, foruden almindelig blikkenslagerarbejde, en del produkter i zink til haven og blomsterhandlere/dekoratører. Orhan er meget lærenem og er på kort tid blevet mægtig god til sit arbejde. Han er heller ikke bange for at tage fat, når det er udendørs arbejde, det drejer sig om, heller ikke selv om det foregår oppe i højden. Det har fået mester Ole Clausen til igen at åbne for flere arbejdsopgaver, som han ellers var til sinds at sige nej til, dels da det er nemmere at være 2 til den type arbejde, men også grundet alderen. Men nu er Orhan der til at hjælpe, og kunderne undlader ikke at gøre opmærksom på, at så har Ole ikke længere grund til at takke nej til arbejdet.

Orhan er ung og har "krudt i røven", som Ole siger, så der er kommet lidt ny vitalitet ind i virksomheden, og det er alle egentlig glade for. Orhan er meget pligtopfyldende, så da han for snart et år siden kom i praktik, kunne Ole se gode muligheder i Orhan. I samarbejde med kompetencecentret i Skanderborg startede han som IGU-ansat 1. april 2017. Orhan taler godt dansk, og han er meget vellidt, både i virksomheden, men også blandt kunderne. En række af de virksomheder som blikkenslager Ole Clausen arbejder sammen med, har også fået øjnene op for Orhan's kvaliteter.

Således har Orhan haft en ekstra tjans som murerarbejdsmand i Aarhus, og arbejdet lidt for et entreprenørfirma, begge firmaer i Oles netværk. Det er også gået den anden vej, hvor Orhan har skaffet arbejdskraft til andre firmaer fra hans netværk. Orhan påtager sig alle gængse former for arbejde i virksomheden, og han vil meget gerne lære. Han taler efterhånden så godt dansk, at han snart selv vil kunne tage ud til kunderne. Det er nu blevet muligt, da Orhan for egen regning netop har taget kørekort, og har fået stillet en bil til rådighed af Ole.

I uddannelsesplanen koncentrerer danskundervisningen sig nu om skriftligheden, så Orhan kan komme til at stå så stærkt som muligt. Han får også en lang række certifikater på forskellige svejsemetoder, som han tager på Aarhus Tech. Ole synes, det er vigtigt, at Orhan bliver rustet bedst muligt til et fremtidigt arbejdsliv, og i blikkenslagerfirmaet jokes der med, at Orhan på sigt overtager firmaet, og så kan Ole hjælpe ham.

I det hele taget er Orhan nærmest blevet en del af familien. Orhan har selv en stor familie, men det er kun en bror som bor i Danmark. Familien er spredt med en mor og søster, der fortsat bor i Aleppo og 9 søskende i andre lande. Orhan har gået i skole i fem år i Syrien, og han har arbejdet med mekanik og keramik i en periode i Libanon, men han ser selv sin fremtid i Danmark.

Ole er tydeligvis begejstret for at have Orhan ansat, og Orhan virker lige så glad for at være ansat hos Ole, men både Ole og hans kontorassistent, Gitte, synes, at systemet svigter de unge flygtninge lidt. Det arbejds- og ansættelsesmæssige er Susanne Winther ved kompetencecentret i Skanderborg rigtig god til at hjælpe med, men det giver meget uro hos Orhan, at en række andre ting ikke fungerer særlig godt.

Først og fremmest savner Orhan et ordentligt sted at bo. Orhan har også en forkert fødselsdato i sine papirer, da man skrev forkert, dengang han for to år siden kom til Danmark. Det har været umuligt at få rettet efterfølgende. Der er andre ting, der i sig selv virker som småting, men som er med til at frustrere Orhan. Eksempelvis blev han påduttet unødige forsikringer. Heldigvis har Orhan både Ole og Gitte til at hjælpe sig, men de efterlyser begge en tydelig uvildig rådgivning til flygtninge gerne i frivilligt regi. "Det er jo ikke alle, der kan få den hjælp på arbejdspladsen, som Orhan kan, og der er bestemt også en række områder, som vi ikke ved noget om", slutter Ole og Gitte samtalen.